

Kandidátka do Senátu ve volebním obvodu č. 24 JUDr. Sylva Rychtalíková

Co Vás spojuje s Prahou 14?

Řadu let se zabývám problémy, které trápí jak obyvatele Kyjí, Hostavic, Dolních Počernic, tak dalších částí Prahy 14 i Prahy 15, a to zejména malešickou spalovnou. Ještě jako členka rady místního zastupitelstva v Praze-Štěrboholech, později v rámci občanského sdružení, jsem usilovala o to, aby tato spalovna byla zmodernizována před svým uvedením do provozu, tedy, aby k ní byla přistavěna další technologická jednotka, která by zachycovala nebezpečné látky ve spalínách, zejména oxidy dusíku a dioxiny. Dodnes tvrdím, že obyvatelé Prahy mají právo na stejnou ochranu ovzduší a životního prostředí jako obyvatelé Vídně, kde byla právě spalovna komunálního odpadu s moderní technologií postavena asi před 10 lety, a zdá se, že nikomu nevádí ani neškodí. Bohužel pražská radnice bez ohledu na stanovisko dotčených městských částí prosadila, aby spalovna byla uvedena do provozu se zcela zastaralou technologií. Své stanovisko nebyla ochotna dodnes přehodnotit. Spalovna je postavena z větší části na katastru Dolních Počernic a Kyjí, takže vidíte, že s obvodem Prahy 14 mám už dlouho co do činění.

Proč jste se rozhodla kandidovat právě do Senátu a máte s ním nějakou zkušenost?

Nebyla jsem nikdy politikem, ač se politikou už čtyři roky zabývám. V US-DEU jsem se jako předsedkyně právní komise zabývala řadou zákonů, které jsem potom s našimi poslanci pomáhala obhajovat v Senátu. První zkušeností bylo prosazení návrhu zákona o soudních exekutorech, jehož jsem byla spoluautorkou. Jeho hlavním cílem bylo zlepšit vymahatelnost dluhů. V ústavněprávním výboru jsme museli dost dlouho objasňovat koncepční věci. Bylo znát, že zde není moc právníků a ještě méně těch, kteří mají praxi v soudnictví či advokacii. Naši nově živnostenský zákon, z něhož jsme chtěli odstranit nadbytečné regulace, zase Senát překvapivě zamítl, ač v něm mají papírově převahu poslanci pravo-středových stran. Zkrátka Senát funguje podstatně jinak než Sněmovna, kolikrát se nechá zviklat experty, kteří sledují zájmy lobbistických skupin více než zájem obecný. Jsem přesvědčena, že v něm není dostatek právníků, zejména pak s dostatečnou praxí a kvalifikací. Má-li však plnit svou hlavní úlohu - revidovat zákony na náležité úrovni, nemůže se bez nich obejít. Pro kandidaturu do Senátu jsem se rozhodla právě proto, že jako právník s dlouhou praxí chci pomoci tento nedostatek odstranit.

Čím se chcete v Senátu zabývat?

Jak jsem již řekla, nechci být až tak politikem, jako zůstat odborníkem. Vzhledem ke své kvalifikaci bych se samozřejmě ucházela o práci v ústavněprávním výboru. Chci zdůraznit, že pro celou právníckou veřejnost i oba zákonodárné sbory nastává důležité období, neboť během dvou let budou předloženy návrhy nového občanského zákoníku a trestního zákona, jakož i dalších základních zákonů. Podpořila bych či přímo iniciovala vytvoření společné komise obou komor Parlamentu k projednání návrhu občanského zákoníku, jakož i trestního zákona. Tato historická příležitost nesmí být promarněna a musí být přijaty opravy moderní kodexy, které položí dlouhodobé základy našeho právního řádu a definitivně tak překonají komunistické období. Tyto kodexy nesporně přispějí k dokončení transformace našeho státu.

Jako žena to v politice nebudete mít snadné. Jaký máte názor na postavení žen v naší politice?

Ženy v mužském světě, jakou politika bezpochyby je, mají těžké postavení. Přitom v řadě oborů, včetně těch nejkvalifikovanějších, již dosáhly podstatně vyváženějšího postavení. Myslím, že je na naší vůli a v naší moci proniknout i do politiky a trochu změnit pravidla hry. Ženy mají totiž řadu pozitivních vlastností, které jsou pro politiku klíčové - vytrvalost, pragmatičnost, schopnost řešit několik problémů najednou. Mají ve zvyku řešit věci rychle a účelně. Jsem přesvědčena, že ženy by měly vstoupit do politiky už proto, že jsou schopny do ní vnést jiný způsob uvažování, dát jí nějakou ideu. Zkrátka je velmi důležité, aby se politika stala prostorem, kde by ženy a muži měli vyvážené postavení.

V politice však jde ještě o další důležitý problém. Tak jako se to stalo v jiných oborech, i v politice nazrál čas pro výměnu politiků, kteří ve své funkci zestárlí. Je lepší dát šanci mladší generaci, potažmo našim dětem. Mně je 42 let, patřím tedy k té nejmladší generaci, která se vůbec může o kandidaturu do Senátu ucházet.